

somhed, om Rigsdagens forskellige Partier ikke nu maatte finde Anledning til at udtale sig om deres Stilling til Spørgsmaalet om Selvstyre for Færøerne. Det forekommer mig, at en tydelig og klar Udtalelse fra Regering og Rigsdag nu er ganske nødvendig, og heri er sikkert den færøske Befolknings store Flertal enig med mig. Det er ikke tilstrækkeligt, at man undlader at fremme det nu foreliggende Forslag til en Lagtingslov og Forslaget om Ændring i Grundloven. Sker der ikke mere fra Regeringens og Rigsdagens Side, fører det kun til, at Tavsigheden forklæres paa den Maade, at det kun er Tidspunktet, der er ubetimeligt. Ønsker man at modsætte sig Selvstyrepartiets Krav, maa det kunne fastslaaes nu ved en offentlig Udtalelse. Vil man imødekomme Kravet, synes jeg, den færøske Sambandsbefolkning har Krav paa at faa det at vide, for at vi kan indrette os derefter. Vi Sambandsmænd ønsker at bevare vor nuværende Stilling i Danmark, men har vi ikke Tilslutning hos det danske Folks Repræsentanter, saa maa vi resignere. Den højtærede Statsminister har gentagne Gange forsøgt at svække os i Kampen mod Selvstyrebevægelsen. Det har ikke været uden Betydning, den højtærede Statsminister er jo ogsaa Minister for Færøerne. Indtager den højtærede Statsminister endnu samme Stilling, og er Rigsdagens Partier enige med den højtærede Statsminister? Herom ønsker Færingerne Besked, og jeg synes, at dette Ønske har Krav paa at imødekommes netop nu. Om Sprogsagen har jeg fra dette Sted udtalt mig i Fjor under Finanslovens første Behandling. Uoverensstemmelsen mellem de to færøske Partier paa dette Punkt bestaar i, at Selvstyrepartiet ønsker Færingerne Hjemmesprog Færøsk indført som Undervisningssprog i Folkeskolen deroppe, medens Sambandspartiet ønsker Dansk bibeholdt. Sagen har atter i Aar paa Foranledning af Undervisningsministeriet været til Behandling i Lagtinget, men begge Partiers Standpunkt er selvfølgelig det samme som i Fjor. I Aar sluttede Amtmanden sig ved sin Afstemning til Sambandspartiet — ganske som hans Forgænger; Amtmand Rytter. Min Stilling til Sagen er denne: Beslutter man sig til at imødekomme Selvstyrepartiets Selvstyrekrav, bør man ogsaa imødekomme Partiets særlige Krav om Færøsk som Undervisningssprog, og vi Sambandsmænd maa saa ogsaa paa dette Punkt resignere. Men ønsker man, at Færøernes nuværende stats-

retlige Stilling i Danmark skal bevares, saa maa Selvstyrepartiets særlige Krav i Sprogsagen afslaaes. Saa længe Færøerne er en Del af Kongeriget Danmark, bør der ikke indføres en Skoleordning, der medfører, at Færingeres Adgang til at lære Dansk bliver mindre end nu. At det færøske Sprog skal læres i Skolerne paa Færøerne, er Selvstyrepartiet og Sambandspartiet enige om, saa vort Modermaal Færøsk er ikke i Fare.

Skolespørgsmaalet kan ordnes ved kongelig Anordning, men i Betragtning af Sagens store Betydning — den kan ogsaa have principiel Betydning ud over de færøske Spørgsmaal — kunde jeg tænke mig, at man lod Spørgsmaalet om, hvad der skal være Undervisningssprog i Folkeskolerne, ordne ved Lov. Herom skal vel Afgørelsen træffes af den højtærede Regering. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at dette høje Ting ønsker at se, hvad der foreligger i Sprogsagen, saa snart den af Færøernes Amt er forelagt for Regeringen. Jeg kunde tænke mig, at dette høje Ting, f. Eks. gennem Finansudvalget, vilde have alle Sagens Akter forelagt.

Vi Færinger tillægger Sagen den allerstørste Betydning, og det vilde glæde os, om dette høje Ting delte vor Anskuelse.

Raffinsøe: Naar man gennemgaar det forelagte Finanslovsforslag for 1920—21 og tillige de to sidst aflagte Statsregnskaber, maa man give den højtærede Finansminister Ret i hans pessimistiske Syn paa de finansielle Forhold, og man skulde synes, at enhver rettænkende Mand og Kvinde i dette Land, det være sig Politikere eller Ikke-Politikere, maa kunne indse, at det er en gal Kurs, der styres, og at det er nødvendigt, at den forandres. Jeg vil tillade mig at omtale den finansielle Status, saaledes som den fremgaar af de to sidst aflagte Statsregnskaber, samt den eventuelle Status pr. 31. Marts 1920, som den fremgaar af den højtærede Finansministers Udtalelser ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men kun nævne Posterne, som de i Regelen bliver opført i Statistisk Aarbog, og jeg nævner kun de hele Tusinder, idet de smaa Tal ikke har nogen Betydning for Enderesultatet; Kommunitetets og Sorø Akademi's Formuer har jeg udeladt, fordi de findes opført baade paa Aktiv- og Passivside.

Der nævnes tre Aktivposter; den ene hedder Værdipapirer, Kassebeholdning og lignende, den anden: Udbyttegivende Ejen-